

Νενέκος

Ο όρος «Νενέκος», είναι συνώνυμος της εθνικής προδοσίας και μάλιστα του χειρίστου είδους, καθώς ο προδότης δεν περιορίζεται απλά στην επαίσχυντη πράξη της προδοσίας, αλλά παίρνει εμφανώς το μέρος του εχθρού, τασσόμενος εμπράκτως εναντίων των συμπατριωτών του.

Η απαξιωτική και μειωτική αυτή έκφραση, οφείλεται στον Νενέκο, έναν οπλαρχηγό της Επανάστασης του 1821. Ο Δημήτριος Νενέκος καταγόταν από το χωριό Ζουμπάτα των Πατρών κι έγινε οπλαρχηγός του προκρίτου της Πάτρας Βενιζέλου Ρούφου (ο Ρούφος αργότερα, διετέλεσε πρωθυπουργός), αφού προηγουμένως δολοφόνησε τους πολεμιστές Σπανοκυριάκο και Σαγιά που διεκδικούσαν το ίδιο αξίωμα.

Αρχικά διακρίθηκε στις πολιορκίες της Πάτρας και του Μεσολογγίου, αλλά μετά την άλωση του, συνεργάστηκε με τον αλβανικής καταγωγής, Αιγύπτιο στρατηγό Ιμπραήμ, ο οποίος του προσέφερε ορισμένα προνόμια. Το 1826 προσκύνησε και συμπαρέσυρε μαζί του και πολλούς άλλους. Το 1827, επικεφαλής των Τουρκοπροσκυνημένων πολέμησε εναντίον των Ελλήνων και τους νίκησε. Για αυτά τα «κατορθώματα» του και με τη μεσολάβηση του Ιμπραήμ, έγινε με διαταγή του Σουλτάνου, «μπέης».

Οι «προσκυνημένοι», σε συνάρτηση και με την επέλαση του Ιμπραήμ, αποτέλεσαν εκείνη την εποχή, μεγάλο πρόβλημα για την έκβαση της Επανάστασης και την έθεταν σε άμεσο κίνδυνο. Ήταν τότε, που ο Γέρος του Μοριά, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, βλέποντας τις θυσίες και τους αγώνες των Ελλήνων, να πηγαίνουν χαμένοι, από την μαστίγα των «προσκυνημένων» (στα απομνημονεύματά του ο Κολοκοτρώνης μάλιστα σημειώνει χαρακτηριστικά: *«Μόνον εις τον καιρόν του προσκυνήματος εφοβήθηκα διά την πατρίδα μου»*), αντέτεινε το ιστορικό **«Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους!»** και «ξαναζωντάνεψε» την ετοιμοθάνατη Επανάσταση. Απάντησε με μια χωρίς προηγούμενο τρομοκρατία στην τρομοκρατία του Ιμπραήμ. Όσα χωριά αρνούντο να επανέλθουν στο ελληνικό στρατόπεδο, δέχονταν αιφνιδιαστικές επιθέσεις από τους άνδρες του Γέρου. Σε όλο τον Μοριά οι πρωτεργάτες του προσκυνήματος συλλαμβάνονταν και εκτελούνταν. Στις πλατείες των χωριών οι απαγχονισμένοι συνεργάτες του εχθρού έκαναν τους διστακτικούς κατοίκους να λάβουν πολύ σοβαρά υπόψη τους τις απειλητικές προειδοποιήσεις του Έλληνα στρατηγού.

Όταν ο Ιμπραήμ από την Πάτρα ξεκινούσε για τα Καλάβρυτα με τον στρατό του και το Νενέκο με 2.000 δικούς του(!) στο χάνι του Βερβένικου ο Ιμπραήμ παραδρόμησε και περαπλανήθηκε μέσα στο δάσος ώσπου έπεσε πάνω στο Νενέκο και τους Αρβανιτάδες του. Στου Δεσπότη τη Βρύση καθώς προχωρούσε αυτός με τη νέα του συνοδεία κοιμήθηκε. Στην διάρκεια του ύπνου του όμως τον φύλαγαν καλά οι Νενεκαίοι γι' αυτό σαν έφτασε στο στρατόπεδό του «επήνεσε τον Νενέκον δια την πίστην του,και παρρησία μάλιστα τον εχάιδευσε με τα χέρια του ενώπιον των επισήμων Τούρκων». Ο Κολοκοτρώνης μαθαίνοντας ότι ο Νενέκος είχε τον Ιμπραήμ στα χέρια του και δεν τον «έφαγε», σύμφωνα με τα απομνημονεύματα του υπασπιστή του Φωτάκου, αγανάχτησε που «...ωρκίσθαι παρρησία ημών εις τον Μεγάλον Θεόν των Ελλήνων και είπεν, ότι επιθυμεί τον φόνον του Νενέκου, και αν τον εύρισκε πουθενά με τα ίδια του τα χέρια τον εφόνευεν, πράγμα πολύ παράξενον και πρωτάκουστον απο το στόμα του Κολοκοτρώνη να ομιλή περί φόνου, και ότι μόνος του θέλει να τον κάμη».

Η εκτέλεση του Νενέκου, έγινε τελικά το 1828, κατ' εντολήν του Κολοκοτρώνη, από τον αδελφό του δολοφονημένου Σαγιά.

Έκτοτε, το όνομα του Νενέκου ταυτίστηκε με τον προσκυνημένο, το δουλοπρεπή άνθρωπο, το μίσμα, τον προδότη, τον άνθρωπο που δεν έχει σε τίποτα να ξεπουλήσει τις ιδέες του, την αξιοπρέπεια του, την εθνική, την αγωνιστική του ταυτότητα, πουλώντας τους παλιούς συναγωνιστές του και συμπράττοντας με παλιούς αντιπάλους του προκειμένου να εξυπηρετήσει τα συγκυριακά του συμφέροντα.

Πηγές

slang.gr | kleftouria.blogspot.com